

Spørgsmål vedrørende landbrug

Spørgsmål H 2:

Ministerens kommentar udbedes til statskonsulent Kaare Milthers' redegørelse, »Hollandsk landbrug og miljøet«, jf. alm. del – bilag 451.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Det fremgår af den omtalte redegørelse, at forholdene er ret forskellige i Danmark og Holland, og det er derfor ikke muligt umiddelbart at sammenligne reguleringerne i de to lande.

Det må for det første bemærkes, at Hollands væsentligste problem er, at der i øjeblikket er et dyrehold, der ikke bare i forhold til de enkelte bedrifter, men også i forhold til landets samlede landbrugsareal er for stort. Denne situation er derfor langt værre end den, dansk landbrug er stillet overfor, og det er derfor nødvendigt at strække tiltagene over en længere periode.

Det skal herudover ved en sammenligning af forholdene i Danmark og Holland holdes for øje, at de skridt, der indtil nu er taget i Holland, er skridt, der er nødvendige for at beskytte jorden som dyrkningsmedie. Det er således ikke disse foranstaltningers primære mål at beskytte miljøet, og som miljøbeskyttelsesforanstaltninger er de utilstrækkelige.

Således vil en miljøbeskyttelse på linje med den, der ønskes gennemført i Danmark, kræve foranstaltninger, der går langt videre end de nu foreliggende. Sådanne foranstaltninger forudses indført i 1990erne. De manglende oplysninger herom i Kaare Milthers' redegørelse er en alvorlig mangel.

Hvor den danske handlingsplan har til formål at gøre op med miljøproblemerne nu, står Holland over for en langt mere hårdhændet, nødvendig miljøregulering i fremtiden, men allerede de nu foretagne skridt vil

have en alvorlig konsekvens for den hollandske husdyrproduktion.

Det kan herudover nævnes, at der er en stor forskel på afgrødesammensætningen landene imellem. Det kan til sammenligning nævnes, at hvor over 55 pct. af arealerne i Danmark anvendes til dyrkning af korn, der har et mindre næringsstofbehov end f.eks. græs, er over 55 pct. af arealet i Holland udlagt med vedvarende græs, der har brug for større mængder husdyrgødning. Tilsvarende er under 10 pct. af landbrugsarealet i Danmark udlagt med vedvarende græs og under 10 pct. af arealet i Holland udlagt med korn. Der kan derfor alt andet lige anvendes større mængder husdyrgødning i Holland end i Danmark, uden at det får større miljømæssige konsekvenser.

Hvor der i redegørelsen fokuseres på størrelsen af de dyrehold, der tillades pr. ha i dag, er det Miljøstyrelsens opfattelse, at der må ses på, hvad der i de kommende år vil være tilladt, og her er forskellen mellem Holland og Danmark langt mere begrænset.

Der må i den forbindelse også ses på de planer, den hollandske regering har for perioden efter 1990erne, og her har Miljøstyrelsen fået oplyst, at der er planer om yderligere tiltag, f.eks. i form af en forhøjelse af nedennævnte afgifter samt en nedsættelse af grænseværdierne for gødskning.

Det bemærkes, at man i Holland har fundet det nødvendigt at indføre forskellige afgifter. Der er således lagt afgifter på foder samt på overproduktion af gødning. Denne sidste afgift må i øvrigt være svært administrerbar. Hertil kommer, at der er totalt forbud mod udvidelser af husdyrproduktion med fosfatproduktion på over 55 kg P/ha.

På dette punkt er den danske holdning langt mere liberal, idet en overskridelse af dyreenhedsgrænserne på en ejendom blot betyder, at landmanden må sikre sig afsætningsmuligheder for gødningen til anden side